

نگاهی به عملکرد تیم ملی کشتی فرنگی در مسابقه‌های جهانی

بنایی که فرو ریخت!

آر یا ره‌نورد

در همه سال‌های گذشته عادت کرده بودیم تیم ملی کشتی فرنگی را در اوج ببینیم. تیمی که در دوره‌های اخیر المپیک چهار طلا گرفته، این بار حتی نتوانست یک طلای جهانی به دست بیاورد. از هر زاویه‌ای که به این مسابقه‌ها نگاه کنیم، یک شکست بزرگ برای تیم ملی ایران می‌بینیم. شکستی که شاید به دوران حضور محمد بنا در این تیم با یان بدهد. فعلا انتقادهای زیادی علیه این مربی مطرح شده و شاید قدراسیون کشتی در روزهای آینده، تصمیم تازه‌ای برای این تیم بگیرد.

مرد یخی در حسرت طلا

محمدرضا گرایبی و امین میرزازاده، دو ستاره فینالیست ایران در رقابت‌های جهانی بلغراد بودند. گرایبی مثل همیشه با خونسردی مثال‌زدنی، راهش را به طرف فینال هموار کرد. او رقبا را یک به یک شکست داد و نتایجی فوق‌العاده به دست آورد. محمدرضا که در دنیای کشتی به خاطر همین خونسردی با لقب «مرد یخی» شناخته می‌شود، یکی از فنی‌ترین کشتی‌گیرهای این

گرایبی می‌توانست ظرف ۱۳ ماه، کلکسیون دو طلای جهانی و یک طلای المپیک را تکمیل کند اما این مدال برایش به نقره تبدیل شد. اتفاقی که یک ضربه روحی بزرگ برای آماده‌ترین ستاره‌های این روزهای فرنگی ایران بود

رقابت نیز به شمار می‌رود. کسی که برای بردن رقبا در انتظار اخطار و خاک نبود و فنون معروفش را در جریان مسابقه اجرا می‌کرد. گرایبی در فینال هم عملکردی درخشان داشت و در وقت اول چهار امتیاز از حریف جلو افتاد. او با وجود حمایت همه سالان از حریف صربستانی، مبارزه را خیلی خوب شروع کرد اما از یک جایی به بعد به جای مدیریت جریان بازی، به سراغ اجرای فنون بیشتر رفت. گرایبی می‌خواست بازی را قبل از پایان وقت تمام کند و همین مساله، یک فاجعه بزرگ را برای او رقم زد. گرایبی به سادگی برتری‌اش را از دست داد و در نهایت در این مسابقه شکست خورد. به نظر می‌رسید او خودش را کاملا برتر از حریف می‌داند و همین مساله

موجب شده است که مدیریت کافی را در جریان این مسابقه نداشته باشد. گرایبی می‌توانست ظرف ۱۳ ماه، کلکسیون دو طلای جهانی و یک طلای المپیک را تکمیل کند اما این مدال برایش به نقره تبدیل شد. اتفاقی که یک ضربه روحی بزرگ برای آماده‌ترین ستاره این روزهای کشتی فرنگی ایران بود.

عاد لانه بود؟ امین میرزازاده که رقابت‌های المپیک را به خاطر ابتلا به ویروس کرونا از دست داده بود، در مسابقه‌های جهانی انتظارها را برآورده کرد و خودش را به دیدار فینال رساند. امین به خصوص در نیمه‌نهایی، عالی کشتی گرفت و حریف را با دقت و هوشیاری مغلوب کرد. با این حال او در فینال مغلوب چهره اسطوره‌ای دنیای کشتی فرنگی یعنی رضا کایالب شد. کسی که بعد از سه سال دوباره یک طلای جهانی را به کلکسیون معر که‌اش اضافه کرد. با این وجود آن چه در فینال ۱۳۰ کیلوگرم اتفاق افتاد، چندان عادلانه به نظر نمی‌رسید. کایالب هیچ فنی را روی حریفش پیاده نکرد و عملا فقط دو اخطار بین این دو نفر رد و بدل شد. تنها تفاوت امین و حریفش، این بود که کایالب زودتر اخطار گرفت و دیرتر

دارد اما کشتی‌اش با حریف کره‌ای، اصلا قابل قبول نبود. او در جریان این نبرد، کاملا ناامیدکننده ظاهر شد.

صحنه‌ای که باورش نکردیم

عجیب‌ترین صحنه رقابت‌های جهانی بلغراد برای کشتی ایران، در جریان رقابت محسن‌نژاد رقم خورد. کشتی‌گیری که از حریفش جلو بود و کاملا نیز به جریان مسابقه تسلط داشت اما در همان حال که مشغول پیاده کردن فنون مختلف بود، حریف را به موقع رها نکرد و به شکل غافلگیرکننده‌ای ضربه فنی شد. حتی خود حریف محسن‌نژاد نیز باور نداشت که توانسته شانه‌های رقیب ایرانی را به تشک بدوزد. او فقط می‌خواست از دادن امتیازهای بیشتر فرار کند اما به شکل ناگهانی، محسن‌نژاد را شکست داد. این باخت هم برای خود کشتی‌گیر و هم برای تیم ملی ایران یک شکست دردناک و باورنکردنی بود. محسن‌نژاد در این فصل به شانس مجدد نرفت و در رده یازدهم قرار گرفت. این شکست شاید تلخ‌ترین لحظه تیم‌بنا در بلغراد به حساب می‌آمد.

ناکام‌های مطلق

خیلی‌ها انتظار داشتند این نسل جدید و جاه‌طلب از کشتی فرنگی ایران را بر بام جهان ببینند اما ستاره‌های این تیم اصلا نتوانستند خود واقعی‌شان را روی تشک به نمایش بگذارند. این تیم انگار شبی از تیم ملی کشتی فرنگی ایران بود. تیم ملی مسابقه‌ها را بد شروع کرد و بد هم ادامه داد. در ۵۵ کیلوگرم پویا دادمرز اصلا آماده نبود و در نهایت در رده هشتم این وزن جای گرفت. در ۷۲ کیلوگرم نیز محمدرضا مختاری که بنا امید بسیار زیادی به او داشت، در همان بازی اول شکست خورد. او یکی از ضعیف‌ترین کشتی‌هایش را گرفت و در این وزن در رده نوزدهم قرار گرفت تا ضعیف‌ترین عملکرد ممکن را تجربه کرده باشد. در ۸۲ کیلوگرم نیز پژمان پشستام در رده دوازدهم ایستاد. این چند نفر، ناامیدکننده‌ترین چهره‌های کاروان ایران در مسابقه‌های جهانی کشتی ۲۰۲۲ در بلغراد بودند.

متوسط‌ها

در رقابت‌های وزن ۶۳ کیلوگرم، علیرضا نجاتی به یکی از امیدهای ایران تبدیل شد. ورزشکاری که کشتی‌های خوبی گرفت و بازگشت‌های خوبی را تجربه کرد. نجاتی در یک‌چهارم نهایی شکست خورد و به جدول شانس مجدد رفت اما در نهایت نتوانست برنز را به دست

تنها تفاوت امین و حریفش، این بود که کایالب زودتر اخطار گرفت و دیرتر صاحب امتیاز شد. به نظر می‌رسد این بخش از قوانین کشتی فرنگی نیاز به اصلاح جدی دارد

بیاورد و روی سکوی پنجم این وزن جای گرفت. ناصر علیزاده نیز در ۸۷ کیلوگرم چند کشتی ایده‌آل داشت اما در آخرین نبردها لغزید و او هم به جای گرفتن مدال برنز، پنجم شد. با این حال هیچکس هم توقع نداشت این کشتی‌گیر کم‌تجربه خیلی زود به مدال جهانی برسد. تنها برنز ایران در این رقابت‌ها را محمدهادی ساروی گرفت. او کشتی‌های خوبی داشت اما در نیمه‌نهایی روبه‌روی آر تور الکسانیان شکست خورد. شاید برنز نتیجه بدی نباشد اما نه برای کسی که همه یک طلای مسلم را در این رقابت‌ها برایش کنار گذاشته بودند. ساروی البته خیلی خوب به لحاظ روحی خودش را احیا کرد و در مسابقه مدال برنز، عالی ظاهر شد.

زجرهای یک طلا

اتفاقی که بدون طلا ماندن در این رقابت‌ها را برای کشتی ایران دشوارتر کرد، مدال طلای علی ارسلان بود. در حقیقت تنها ایرانی برنده طلا در این رقابت‌ها، برای کشور دیگری کشتی می‌گرفت. این موضوع انتقادهای محمدرضا و کادر فنی تیم ملی کشتی فرنگی را نیز به اوج رساند. به خصوص اینکه در همین وزن مختاری حتی نتوانست برنده یک مسابقه شود و عملکرد فاجعه‌باری داشت.

چهارمی، در غیاب روس‌ها!

بعد از همان نبردهای اول مشخص شد که کشتی فرنگی ایران شانس برای رسیدن به صد امتیاز در این رقابت‌ها ندارد. این در حالی است که رقبا خیلی زود صد امتیازی شده بودند. رقابت قهرمانی بین ترکیه و آذربایجان بسیار داغ شده بود و سرانجام این ترکیه‌ها بودند که با برتری رضا کایالب‌در آخرین مسابقه، روی سکوی اول تیمی قرار گرفتند. آذربایجان دوم شد و صربستان میزبان نیز جایگاه سوم را به دست آورد. در غیاب روسیه و بلاروس، رده چهارمی برای تیم‌بنا صلا پذیرفتنی نیست. البته که روسیه هم در کشتی فرنگی به اندازه آزاد ستاره ندارد اما باز هم این جایگاه در غیاب دو تیم قدرتمند، یک شکست تاریخی برای کشتی فرنگی ایران به شمار می‌رود.

به روزهای خوب و رسیدن به انسجام کافی. تیم ملی دوباره باید با همان خط دفاعی آهنین روبه‌روی رقبای قرار بگیرد. باز هم هیچ اسمی، مهم‌تر از ایران نیست. باز هم هیچ اولویتی، بالاتر از تیم ملی نیست. باز هم هیچ موضوعی، از منفعت تیم بالاتر قرار نمی‌گیرد. ایران زندگی تازه‌ای را شروع می‌کند و تیم ملی با هوای تازه‌ای به کار ادامه می‌دهد. نگاه همه مردم ایران در قطر، به این تیم خواهد بود. تیمی که باید دوباره هماهنگ و متحد شود. تیمی که باید نتایج خوبی در قطر به دست بیاورد. همه مردم ایران به چنین نتایجی نیاز دارند. مردمی که زندگی‌شان با فوتبال گره خورده است. بازی‌های رنگی و علاقه‌های باشگاهی دیگر مهم نیستند. این چند ماه هیچ چیز به اندازه تیم ملی و جام جهانی اهمیت نخواهد داشت. کی‌روش هم می‌تواند با فرستادن پالس‌های مثبت برای منتقدها، تیم ملی را از همه جنگ‌های احتمالی دور نگه دارد. این فرصت یک شروع دوباره برای همه است. برای تیم ملی و حتی برای خود کی‌روش.

با این مربی پر تغالی بعد از ۲۰ سال، برنده یک بازی در جام جهانی شدیم. حالا زمان آن رسیده است که یک دستاورد مهم‌تر را تجربه کنیم و آن، صعود از گروه در جام جهانی است. تیم ملی ستاره‌های زیادی دارد که حالا دیگر تشنه رسیدن به موفقیت هستند و مانعی در مسیرشان دیده نمی‌شود. فوتبال معادله‌های پیچیده و خاص خودش را دارد اما صعود از فوتبال ماجرای است که این نسل را برای همیشه در فوتبال ایران ماندگار خواهد کرد. مهم‌تر از صعود اما یک تلاش جدی و همه‌جانبه برای رسیدن به این صعود خواهد بود. تیم ملی باید راهش را در قطر پیدا کند. تیم ملی باید همه بدبیارهای را پشت سر بگذارد و یک داستان فراموش‌نشدنی برای خودش بسازد.

ورزش بانوان

انتقاد ایرانمنش به قوانین جدید جهانی

تیم ملی تنیس روی میز بانوان این روزها برای حضور در مسابقات قهرمانی جهان آماده می‌شود. بعد از بازی‌های کشورهای اسلامی که با قهرمانی تیم ایران همراه شد، ملی پوشان راهی لیگ‌های باشگاهی خود در عراق و چک شدند و به همین دلیل اردوی ملی مدتی در تعطیلی به سر برد. تمرینات تیم ملی املاز چهار روز پیش از سر گرفته شد تا در فرصت باقی‌مانده تا میدان جهانی، ملی پوشان روند آماده‌سازی‌شان را طی کنند. تیم ملی ایران چهارم مهرماه عازم چین، محل برگزاری مسابقات می‌شود. نکته مهم در این اعزام املا انتقاد حمیده ایرانمنش سرمربی تیم ملی به تغییر شیوه برگزاری مسابقات است. او در این باره عنوان کرد: «مسابقات امسال برای نخستین بار با شیوه‌ای جدید برگزار می‌شود. تا پیش از این، رقابت‌ها به صورت دسته‌ای برگزار می‌شد. تنیس روی میز ایران هم در دسته سوم مسابقات جهانی حضور داشت اما موفق به صعود به دسته دوم شد و در این دسته ماندگار شد. برای دوره جدید ما این دسته‌بندی تیم‌ها برداشته شده و شرکت کنندگان بر اساس سیدبندی، قرعه کشی می‌شوند و دیدارهای‌شان را به صورت دوره‌ای آغاز می‌کنند.» بخشی از انتقادات ایرانمنش به این موضوع برمی‌گردد که دقیقا مشخص نیست بعد از دیدارهای دوره‌ای، رقابت‌ها تیم‌ها به چه صورت دنبال می‌شود. اگر ادامه راه رقابت‌های حذفی باشد، طبیعتا کار را برای نمایندگان ایران سخت‌تر می‌کنند. با شرایط جدید ایران به عنوان سید آخر باید تا تیم‌هایی مصاف دهد که در سیدهای بالاتر هستند. ۳۱ تیمی شدن مسابقات هم موضوعی است که ممکن است در مسیر تیم ایران اثرگذار باشد. به این ترتیب ایران باید امیدوار باشد که در این میدان کمی خوش شانس هم باشد. قهرمانی جهان در بخش تیمی برگزار می‌شود و ندا شهسواری، مهشید اشتری، پرناز حاجیلو، شیمیا صفایی و الینار حیمی هم ترکیب تیم اعزامی به این مسابقات را تشکیل می‌دهند.

منتهای فوتبال

اولین دیواره یخ‌نوردی در کیش

«نخستین دیواره یخ‌نوردی مصنوعی کشور و نهاد دیواره یخ چهار فصل دنیا در جزیره کیش افتتاح می‌شود». این خبری بود که کشاورز، مدیرعامل سازمان منطقه آزاد کیش اعلام کرد. این دیواره با سرمایه‌گذاری بخش خصوصی و با حمایت قدراسیون کوهنوردی و صعودهای ورزشی، روز اول مهر در جزیره کیش افتتاح می‌شود. هدف از این دیواره احیای ظرفیت‌های موجود و خلق مزیت‌های جدید در حوزه گردشگری جزیره کیش اعلام شده است. برنامه‌ای که با همت بخش خصوصی در دست انجام است.

البته احداث این دیواره یخ‌نوردی کمکی هم برای برگزاری رویدادهای ملی و بین‌المللی در این رشته پرهیجان خواهد بود. طبق اعلام کشاورز، دیواره یخی کیش که به همت مجموعه پنگوئن کیش احداث شده دارای ۱۵ متر ارتفاع و ۳۵ تن وزن است که به دلیل داخل سالن بودن آن، تنها دیواره چهار فصل دنیا محسوب می‌شود. روی این دیواره امکان برگزاری مسابقات سرعت دو نفره یا دوئل وجود دارد و آبان ماه به مناسبت روز و هفته کیش یک رویداد بین‌المللی روی این دیواره برگزار خواهد شد. همچنین در روز افتتاح، مسابقاتی با حضور ۱۵ یخ‌نورد برتر کشور روی این دیواره برگزار می‌شود.

■ ■ ■

حسینی روی نیمکت مربیگری

امیرحسینی پاسور سابق تیم ملی که سابقه ۱۰ قهرمانی با صنাম و پیکان تهران را در کارنامه دارد، این فصل هدایت امید نصر تهران در لیگ یک را با کمک رضا صفایی، پشت خط‌زن سابق پیکان بر عهده گرفته و هفته اول مسابقات را نیز با برد پشت سر گذاشته است. حسینی در دهه ۷۰ به دلیل بازی در شهرستان و دیده‌نشدن حضور کمی در تیم ملی (مسابقات جام فجر و تیم ملی امید) داشت، ولی در سال ۱۹۹۶ با حضور در تیم صنام با سر مربیگری مصطفی کارخانه علاوه بر قهرمانی با این تیم در سال اول حضور، توانست پیراهن ثابت تیم ملی را در جام ملت‌های آسیا ۲۰۰۱ را برتن کند. حسینی از برترین پاسورهای تاریخ و لیال‌بال ایران است که حالا راه خود را در مربیگری آغاز کرده است.